

Prejudiciālais jautājums

Vai preces izcelsme nav pierādīta, ja precei izdots pārvadājumu sertifikāts attiecībā uz preču daļu atbilstoši 4. protokola par "noteiktas izcelsmes izstrādājumu" jēdziena definīciju un administratīvajām sadarbības metodēm redakcijā, kas izteikta ES un Ēģiptes Asociācijas padomes 2006. gada 17. februāra Lēmumā Nr. 1/2006⁽¹⁾, 20. pantam, kaut arī nav izpildīti šajā tiesību normā paredzētie nosacījumi, jo pārvadājumu sertifikāta attiecībā uz preču daļu izdošanas brīdī prece neatradās tā izdevējas muitas iestādes uzraudzībā?

⁽¹⁾ OV L 73, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 10. decembrī iesniedza Cour administrative d'appel de Paris (Francija) — Société Reggiani SpA Illuminazione/Ministre de l'Économie et des Finances

(Lieta C-618/12)

(2013/C 101/19)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative d'appel de Paris

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Société Reggiani SpA Illuminazione

Atbildētājs: Ministre de l'Économie et des Finances

Prejudiciālais jautājums

Vai [1979. gada 6. decembra Direktīvas 79/1072/EEK] 2. pants ierobežo brīvību veikt uzņēmējdarbību, attiecinot tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa atmaksu tikai uz kustamo īpašumu?⁽¹⁾

⁽¹⁾ Padomes 1979. gada 6. decembra Direktīva 79/1072/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī (OV L 331, 11. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 2. janvārī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse/Susanne Fassbender-Firman

(Lieta C-4/13)

(2013/C 101/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse

Atbildētāja: Susanne Fassbender-Firman

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 1408/71⁽¹⁾ 76. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka nodarbinātības dalībvalsts kompetentajai iestādei ir rīcības brīvība attiecībā uz Regulas Nr. 1408/71 76. panta pirmās daļas piemērošanu, ja ģimenes locekļu dzīvesvietas dalībvalstī netiek prasīts piešķirt pabalstu?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: pamatojoties uz kādiem apsvērumiem saistībā ar rīcības brīvību nodarbinātības dalībvalsts par ģimenes pabalstiem kompetentā iestāde var piemērot Regulas Nr. 1408/71 76. panta pirmo daļu tā, it kā dzīvesvietas dalībvalstī ģimenes locekļiem būtu piešķirti pabalsti?
- 3) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: ciktāl uz kompetentās iestādes rīcības brīvības ietvaros pieņemto lēmumu attiecas tiesas kontrole?

⁽¹⁾ Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, OV L 149, 2. lpp., ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, OV L 1997 L 28. 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2012. gada 29. novembra spriedumu lietā T-590/10 Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP/Eiropas Centrālā banka 2013. gada 18. janvārī iesniedza Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP

(Lieta C-28/13 P)

(2013/C 101/21)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP (pārstāvji — M. Stephens, R. Lands, Solicitors)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Centrālā banka

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2012. gada 29. novembra spriedumu lietā T-590/10, jo Vispārējā tiesa, taisot šo spriedumu, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā;

— atcelt Eiropas Centrālās bankas (turpmāk tekstā — “ECB”) lēmumu, kas paziņots ar 2010. gada 17. septembra un 21. oktobra vēstulēm un ar kuru ir atteikts piešķirt piekļuvi dokumentiem, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēji pieprasījuši saskaņā ar ECB 2004. gada 4. marta lēmumu (ECB/2004/3) par publisku piekļuvi [ECB] dokumentiem ⁽¹⁾, un pamatot šo atcelšanu ar to, ka:

i) ECB ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un/vai ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras, pieņemot šo lēmumu;

ii) vienīgais likumīgais lēmums, ko ECB varēja pieņemt, bija piešķirt piekļuvi šiem dokumentiem, kā tas tika lūgts;

— atcelt Vispārējās tiesas nolēmumu tiktāl, ciktāl tā ir piespriedusi apelācijas sūdzības iesniedzējiem atlīdzināt izdevumus, kas radušies ECB, tādēļ, ka, šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā;

— pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu saskaņā ar Tiesas nolēmumu attiecībā uz šajā apelācijas sūdzībā izvirzītajiem tiesību jautājumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā:

— kļūdaini interpretējot ECB 2004. gada 4. marta lēmuma (ECB/2004/3) 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kurā ir paredzēts izņēmums no šī lēmuma 2. pantā paredzētajām vispārējām piekļuves tiesībām;

— nospriežot, ka ECB varēja pamatoti nolemt, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju pieprasīto dokumentu izsniegšana būtu kaitējusi ES un Grieķijas ekonomikas politikai;

— kļūdaini interpretējot Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pantu;

— neizvērtējot apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentus attiecībā uz ECB lēmuma 4. panta 2. un 3. punktu;

— apelācijas sūdzības iesniedzēji arī norāda, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu attiecībā uz tiesāšanās izdevumiem.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2012. gada 14. novembra spriedumu lietā T-135/09 Nexans France SAS un Nexans SA/Eiropas Komisija 2013. gada 24. janvārī iesniedza Nexans France SAS un Nexans SA

(Lieta C-37/13 P)

(2013/C 101/22)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Nexans France SAS un Nexans SA (pārstāvji — M. Powell, Solicitor, J.-P. Tran-Thiet, Avocat, G. Forwood, Barrister, A. Rogers, Advocate)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to ir noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēju pirmā prasības pamata otrā daļa par to, ka lēmumam par pārbaudi esot bijis pārāk plašs ģeogrāfiskais tvērums un tas neesot bijis pietiekami precīzs;

— pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, atcelt lēmumu par pārbaudi, jo tam esot bijis pārāk plašs ģeogrāfiskais tvērums un tas esot bijis nepietiekami pamatots un nepietiekami precīzs, vai, pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai sprieduma taisīšanai atbilstoši Tiesas spriedumā noteiktajiem tiesību jautājumu risinājumiem;

— atcelt pārsūdzēto spriedumu tiktāl, ciktāl tajā tiek piespriests Nexans segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt pusi no Komisijas tiesāšanās izdevumiem, kas radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā, un piespriest Komisijai atlīdzināt Nexans tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā tādā apmērā, kādu Tiesa uzskata par atbilstošu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus Nexans tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu, noraidot viņu prasību atcelt lēmumu par pārbaudi, jo tas neesot bijis pietiekami precīzs, tam esot bijis pārāk plašs ģeogrāfiskais tvērums un piemērojamība attiecībā uz jebkuru aizdomās turamu aizliegtu vienošanos un/vai saskaņotām darbībām, kam, “iespējams, bija globāla ietekme”. Apelācijas sūdzības iesniedzējas arī uzskata, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu spriedumā attiecībā uz tiesāšanās izdevumus atlīdzināšanu.

⁽¹⁾ OV L 80, 42. lpp.